

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בת חורין היא זו, ומקפדת עד שירחוץ ידיו שלש פעמים.	תניא, רבי נתן:										■	◇
פוך מעביר בת מלך, ופוסק את הדמעה, ומרבה שיער בעפעפים.	רבי יוחנן:										■	◇
פוך מעביר בת מלך, ופוסק את הדמעה, ומרבה שיער בעפעפים.	תניא נמי הכי, רבי יוסי:										■	
עלין אין בהם משום רפואה.	ואמר מר עוקבא אמר שמואל:										■	◇
כוסברתא אין בה משום רפואה.	רב יוסף:										■	◇
כשות אין בהן משום רפואה.	רב ששת:										■	◇
כוסברתא, אפילו לדידי קשה לי.	רב יוסף:										■	◇
גרגירא - אפילו לדידי מעלי.	רב ששת:										■	◇
כל מיני כשות שרו, לבר מטרזוא.	ואמר מר עוקבא אמר שמואל:										■	◇
שריקא טויה - שרי, פיעפועי ביעי - אסור.	רב חסדא:										■	◇
דביתהו דזעירי עבדא ליה לחייא בר אשי ולא אכל.	[חייא בר אשי]										○	
אמרה ליה: לרבך עבדי ליה ואכל, ואת לא אכלת?											○	◇
זעירי לטעמיה											!	
נתן אדם יין צלול ומים צלולין לתוך המשמרת בשבת ואינו חושש.	דאמר זעירי:										■	!
אלמא: כיון דמשתתי הכי - לאו מידי קעביד, הכא נמי - כיון דמיתכיל הכי, לאו מידי קעביד.											!	◇
מי שנגפה ידו או רגלו צומתה בין, ואינו חושש.	ואמר מר עוקבא:										■	◇
חלא מאי?	איבעיא להו:										^	
חלא לא.	רב הלל לרב אשי: כי הוינא בי רב כהנא אמרי:										!	◇
והני בני מחוזא, כיון דמפנקי - אפילו חמרא נמי מסי להו.	רבא:										■	◇
רבינא איקלע לבי רב אשי, חזייה דדריכא ליה חמרא אנבא דכרעיה, ויתיב קא צמית ליה בחלא.	[רב אשי]										○	◇
לא סבר לה מר להא דאמר רב הילל חלא לא?	אמר ליה: [רבינא]										♣	
גב היד וגב הרגל שאני.	אמר ליה: [רב חסדא]										!	◇
חזייה דקא צמית ליה בחמרא	איכא דאמרי:										○	◇
אמר ליה: לא סבר לה מר להא דאמר רבא:	אמר ליה: [רבינא]										♣	
הני בני מחוזא כיון דמפנקי - אפילו חמרא נמי מסי להו.	[רבא]										■	♣
זמר נמי - הא מפנק											♣	◇
גב היד וגב הרגל שאני.	אמר ליה: [רב חסדא]										!	◇
גב היד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל, ומחללין עליהן את השבת.	דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב:										■	!
רוחצים במי גרר, במי חמתן, במי עסיא, ובמי טבריא, אבל לא בים הגדול, ולא במי משרה, ולא בימה של סדום.	תנו רבנן:										■	◇
רוחצים במי טבריא ובים הגדול, אבל לא במי משרה ולא בימה של סדום.	ורמינהו:										■	♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ^ קשיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשיא ים הגדול אים הגדול											ז	קט:
לא קשיא, הא - רבי מאיר, הא - רבי יהודה.	רבי יוחנן:										!	קט:
כל הימים כמקוה, שנאמר (בראשית א) ולמקוה המים קרא ימים דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										! ■	קט:
ים הגדול כמקוה, ולא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה.	רבי יהודה:										! ■	קט:
כל הימים מטהרין בוזחלין, ופסולים לזבים ולמצורעים ולקדש בהן מי חטאת.	רבי יוסי:										! ■	קט:
אימור דפליגי לענין טומאה וטהרה, לענין שבת מי שמעת לה?	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:										ז	קט:
לא קשיא, הא - דאישתהי, הא - דלא אישתהי.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										!	קט:
במאי אוקימתא לבתרייתא - דלא אישתהי, אי דלא אישתהי - אפילו במי משרה נמי											ז	קט:
רוחצין במי טבריא ובמי משרה ובימה של סדום, ואף על פי שיש לו חטטים בראשו. במה דברים אמורים - שלא נשתהא, - אבל נשתהא - אסור	דהתניא:										ז	קט:
אלא, ים הגדול אים הגדול לא קשיא הא - ביפין שבו, הא - ברעים שבו. מי משרה אמי משרה נמי לא קשיא הא - דאישתהי, הא - דלא אישתהי.											!	קט:
אין אוכלין איזביון בשבת, לפי שאינו מאכל בריאים. אבל אוכל הוא את יועזר, ושותה אבוכרואה.											■	קט:
כל האוכלין אוכל אדם לרפואה וכל המשקין שותה, חוץ ממי דקלים וכוס עיקרין, מפני שהן לירוקה. אבל שותה הוא מי דקלים לצמא, וסך שמן עיקרין שלא לרפואה.											■	קט:
אזוב - אברתה בר המג, איזביון - אברתה בר הינג.	רב יוסף:										■	קט:
מרוא חירא.	עולא:										■	קט:
עולא איקלע לבי רב שמואל בר יהודה, איתו לקמיה מרוא חירא, אמר: היינו אזוב דכתיב באורייתא.	[רב שמואל בר יהודה]										■	קט:
שומשוק.	רב פפי:										■	קט:
כוותיה דרב פפי מסתברא	רב ירמיה מדיפתי:										■	קט:
מצות אזוב - שלשה קלחין ובהן שלשה גבעולין.	דתנן:										■ ■	קט:
ושומשוק הוא דמשתכחא הכי.											■	קט:
למאי אכלי ליה											^	קט:
לקוקאיני											!	קט:
במאי אכלי ליה											^	קט:
בשבע תמרי אוכמתא											!	קט:
ממאי הויא											^	קט:
מקימחא דשערי דחליף עליה ארבעין יומין.											!	קט:
אבל אוכל הוא את יועזר.											■	קט:
מאי יועזר?											^	קט:
פורתנק.											!	קט:
למאי אכלי לה											^	קט:
לארקתא.											!	קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-שמונה שרצים		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ	
במאי אכלי לה																				▲	□
בשבע תמרי חיורתא.																				!	◇
ממאי הוא																				▲	□
מאומצא ומאי אליבא ריקנא, ומבישרא שמנא אליבא ריקנא, ומבישרא דתורא אליבא ריקנא, מאמגוזא אליבא ריקנא, ומגרי דרוביא אליבא ריקנא, ומשתי מיא אבתריה.																				!	◇
ואי לא - ליבלע תחלי חיורתא																				■	◇
ואי לא - ליתב בתעניתא. וליתי בישרא שמנא ולישדי אגומרי ולימיץ גרמא וליגעמ חלא																				■	◇
חלא לא, משום דקשי לכבדא.	איכא דאמרי:																			■	◇
ואי לא - ליתי גורא דאסינתא דגרידא מעילאי לתתאי ולא מתתאי לעילאי דילמא נפקא אידי פומיה, ולישלקה בשיכרא בי שיכבי, ולמחר נסכרינון לנמכין דידה, ולישת. וכי מפני - מפני אפשיחה דדקלא.																				■	◇
ושותין אבברואה.																				■	<
מאי אבברואה?																				▲	□
חומטריא.																				!	◇
מאי חומטריא?																				▲	□
חוטרא יחידאה.																				!	◇
למאי עבדי לה																				▲	□
לגלויא.																				!	◇
ואי לא - ליתי חמשא כלילי, וחמשא כוסתא דשיכרא, ונישלוקינהו בהדי הדדי עד דקיימא אאנפא, ונישתי.																				■	◇
אימיה דרב אחדבוי בר אמי עבדה ליה להווא גברא חד כלילא וחד כוסתא דשיכרא, שלקה ואישקיתה ושגרא תנורא וגרפתיה, ואותביתה לבינתא בגויה ונפק כהוצא ירקא.																				○	□
רביעתא דחלבא מעיזא חיורתא.	רב אויא:																			■	◇
לייתי אתרוגא חליטא, ולחייקה ולימלייה דובשא, ולותבה בי מילליי דנורא וליכליה.	רב הונא בר יהודה:																			■	◇
מי רגלים בני ארבעים יום, ברזנא - לזיבורא, רביעאה - לעקבא, פלגא ריבעא - לגלויא, ריבעא - אפילו לכשפים מעלו.	רבי חנינא:																			■	◇
אניגרון, ואבנגר, ותרייקה - מעלו בין לגלויא בין לכשפים.	רבי יוחנן:																			■	◇
האי מאן דבלע חיויא לוכליה כשותא במילחא וליריהטיה תלתא מילי.																				■	◇
רב שימי בר אשי חזייה להווא גברא דבלע חיויא, אידמי ליה כפרשא, אוכליה כשותא במילחא, וארהטיה קמיה תלתא מילי ונפק מיניה גובי גובי.																				○	□
רב שימי בר אשי בלע חיויא, אתא אליהו אידמי ליה כפרשא, אוכליה כשותא במילחא, וארהטיה קמיה תלתא מילי ונפק מיניה גובי גובי.	איכא דאמרי: [רב שימי בר אשי]																			○	□
האי מאן דטרקיה חיויא, ליתי עוברא דחמרא חיורתא וליקרעיה ולותביה עליוה, והני מילי דלא אישתחא טרפה.																				■	◇
הואו בר קשא דפומבדיתא דטרקיה חיויא. הוה תליסר חמרי חיורתא בפומבדיתא, קרעיהו לכולהו ואישתחכו טרפה. הואי חזא בהווא גיסא דפומבדיתא, עד דאזלי מייתי לה - אכלה אריה.																				○	□